

วินัยและการรักษาวินัย

นายพงศ์วิศิษฐ์ บาลี

นิติกรชำนาญการ

ผู้เรียบเรียง

ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดขอนแก่น เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นประกาศเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย พนักงานเทศบาล และลูกจ้างประจำ ซึ่งมีการเพิ่มฐานความผิดเป็น ๑๙ ฐานความผิด สำหรับพนักงานจ้างนั้นอนุโลมตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล ดังกล่าว จะแตกต่างกันบ้างก็เฉพาะบทลงโทษเท่านั้น ซึ่งในที่นี้จะได้นำเอาหมวด ๒ วินัยและการรักษาวินัย มาอธิบายฐานความผิดและองค์ประกอบความผิด เพื่อประโยชน์ในการกำกับความประพฤติและการวินิจฉัยความผิดตามฐานความผิดต่างๆ รวม ๑๙ ฐานความผิด

๑. ลักษณะเฉพาะของวินัย

- ๑.๑ ไม่มีอายุความ
- ๑.๒ ต้องมีสภาพเป็นข้าราชการ/ลูกจ้างประจำ/พนักงานจ้าง
- ๑.๓ เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาปัจจุบัน

๒. ประเภท

- ๒.๑ วินัยอย่างไม่วัยแรง
- ๒.๒ วินัยวัยแรง

๓. สถานโทษ

- ๓.๑ วินัยอย่างไม่วัยแรงมีโทษ ๓ สถาน (ภาคทัณฑ์/ตัดเงินเดือน/ลดขั้นเงินเดือน)
- ๓.๒ วินัยอย่างวัยแรงมีโทษ ๒ สถาน (ปลดออก/ไล่ออก)

๔. ฐานความผิดทางวินัยมี ๑๙ ฐาน ดังนี้

- ๔.๑ ฐานไม่สนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
- ๔.๒ ฐานไม่สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่
- ๔.๓ ฐานไม่ปฏิบัติราชการให้เกิดผลดี
- ๔.๔ ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
- ๔.๕ ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมายฯลฯ
- ๔.๖ ฐานไม่สนใจทราบสาเหตุเคลื่อนไหวก่อนทราบ
- ๔.๗ ฐานเปิดเผยความลับของราชการ

- ๔.๘ ฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งการชอบ
- ๔.๙ ฐานทำการข้ามชั้นผู้บังคับบัญชาเหนือตน
- ๔.๑๐ ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา
- ๔.๑๑ ฐานไม่ปฏิบัติตามธรรมเนียมราชการ
- ๔.๑๒ ฐานขาดราชการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่
- ๔.๑๓ ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย หรือ กลั่นแกล้งกัน
- ๔.๑๔ ฐานดูหมิ่น กดขี่ ช่มเหิงประชาชนผู้มาติดต่อ
- ๔.๑๕ ฐานกระทำการให้เสื่อมเกียรติราชการ
- ๔.๑๖ ฐานเป็นผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท
- ๔.๑๗ ฐานวางตนไม่เป็นกลางทางการเมือง
- ๔.๑๘ ฐานประพฤติชั่ว
- ๔.๑๙ ฐานล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ

๕. องค์ประกอบความผิดทางวินัย

๕.๑ จะถือว่าผิดวินัยฐานใด พฤติการณ์ต้องครบองค์ประกอบความผิดในฐานนั้น

๕.๒ หากไม่ครบองค์ประกอบจะไม่ผิดวินัยฐานนั้น แต่อาจผิดฐานอื่น เช่น ไม่ผิดฐาน

ทุจริตแต่อาจผิดฐานประพฤติชั่วได้

๖. คำอธิบายฐานความผิดและองค์ประกอบความผิดทางวินัย

๖.๑ ต้องสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ฐานไม่สนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข

(ข้อ ๖)

มี 2 ขั้นตอน

1) ก่อนรับราชการ (ขาดคุณสมบัติ)

2) ขณะรับราชการ (ผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง) หากได้รับโทษจำคุก อาจเป็นวินัยร้ายแรง

๖.๒ ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติ หรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่สมควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม (ข้อ ๗ วรรคหนึ่ง)

องค์ประกอบความผิด

- 1) มีหน้าที่ราชการ
- 2) ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น (ข้อ ๗ วรรคสอง)

องค์ประกอบความผิด

- 1) มีหน้าที่ราชการ
- 2) ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม
- 3) หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ (ข้อ ๗ วรรคสาม)

องค์ประกอบความผิด

- 1) มีหน้าที่ราชการ
- 2) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ
- 3) เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้
- 4) มีเจตนาทุจริต

๖.๓ ต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ (ข้อ ๘)

องค์ประกอบความผิด

- 1) มีหน้าที่ราชการ
- 2) ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

๖.๔ ต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่มีความอุตสาหะ/โดยไม่เอาใจใส่/โดยไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ/ประมาทเลินเล่อ (ข้อ ๘ วรรคหนึ่ง)

องค์ประกอบความผิด

- 1) มีหน้าที่ราชการ
- 2) ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่มีความอดุสหาหะ/โดยไมเอาใจใส่/โดยไมระมัดระวังรักษา

ประโยชน์ของทางราชการ/ประมาทเลินเล่อ

ฐานประมาทเลินเล่ออย่างไมร้ายแรง (ข้อ ๙ วรรคสอง)

องค์ประกอบความผิด

- 1) มีหน้าที่ราชการ
- 2) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

ฐานประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง (ข้อ ๙ วรรคสาม)

มี 3 องค์ประกอบ

- 1) มีหน้าที่ราชการ
- 2) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่
- 3) เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

๒.๕ ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติ คณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยมิให้เสียหายแก่ราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติ คณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล (ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง)

องค์ประกอบความผิด

- 1) มีหน้าที่ราชการ
- 2) ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี

และ นโยบายของรัฐบาล และเกิดความเสียหายแก่ราชการ

ฐานจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง)

องค์ประกอบความผิด

1) มีหน้าที่ราชการ

2) จงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการมติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล

3.เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

๒.๖ ต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ และต้องเป็นภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดขึ้นแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

ฐานไม่สนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติและไม่ป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ (ข้อ ๑๑)

องค์ประกอบความผิด

๑) ทราบว่ามีภัยอันตรายที่จะบังเกิดแก่ประเทศชาติ

๒) ไม่ป้องกันภัยอันตรายนั้น หรือป้องกันไม่เต็มความสามารถ

๒.๗ ต้องรักษาความลับของทางราชการการเปิดเผยความลับของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ฐานไม่รักษาความลับของทางราชการ (ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง)

องค์ประกอบความผิด

๑) มีความลับของทางราชการ

๒) นำความลับของทางราชการไปเปิดเผย

ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๒ วรรคสอง)

องค์ประกอบความผิด

๑) มีความลับของทางราชการ

๒) นำความลับของทางราชการไปเปิดเผย

๓) เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

๒.๘ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการโดยไม่ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการหรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้วถ้าผู้บังคับบัญชายินยอมให้ปฏิบัติตาม

การขัดขืนคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

ฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา (ข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง)

องค์ประกอบความผิด

- ๑) มีคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
- ๒) เป็นการสั่งในหน้าที่ราชการ
- ๓) เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ
- ๔) มีเจตนาขัดขืนหรือหลีกเลี่ยงที่จะไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๓ วรรค

สอง)

องค์ประกอบความผิด

- ๑) มีคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
- ๒) เป็นการสั่งในหน้าที่ราชการ
- ๓) เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ
- ๔) มีเจตนาขัดขืนหรือหลีกเลี่ยงที่จะไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

๕) เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

๖.๙ ต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการห้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตนเว้นแต่

ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว (ข้อ ๑๔)

องค์ประกอบความผิด

- ๑) มีการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
- ๒) การปฏิบัติราชการนั้นเป็นการกระทำห้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่
 - (๑) ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ หรือ
 - (๒) ได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

๖.๑๐ ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็น

ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา (ข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง)

องค์ประกอบความผิด

- ๑) ต้องมีการรายงานต่อผู้บังคับบัญชา
- ๒) การรายงานนั้นมีลักษณะอันเป็นเท็จ หรือมีลักษณะปกปิดข้อความจริงซึ่งควรต้องรายงาน

ให้ทราบ

ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๕ วรรคสอง)

องค์ประกอบความผิด

- ๑) ต้องมีการรายงานต่อผู้บังคับบัญชา
- ๒) การรายงานนั้นมีลักษณะอันเป็นเท็จ หรือมีลักษณะปกปิดข้อความจริงซึ่งควรต้องรายงาน

ให้ทราบ

- ๓) เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

๖.๑๑ ต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของราชการ

ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของราชการ (ข้อ ๑๖)

- ๑) ต้องมีระเบียบและแบบธรรมเนียมของราชการ

- ๒) ไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบนั้น

๖.๑๒ ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ (ข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง)

องค์ประกอบความผิด

- ๑) มีหน้าที่ราชการ
- ๒) มีการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๗ วรรคสอง)

องค์ประกอบความผิด

- ๑) มีหน้าที่ราชการ
- ๒) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- ๓) เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

องค์ประกอบความผิด

๑) ละทิ้งหน้าที่ราชการ

๒) เป็นระยะเวลาติดต่อกันในคราวเดียวกันเกินกว่า ๑๕ วัน

๓) โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตาม

ระเบียบของทางราชการ

๒.๑๓ ต้องสุขภาพเรื้อบร่อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกันและต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ระหว่างกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

ฐานไม่สุขภาพเรื้อบร่อย ไม่รักษาความสามัคคี ไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ

(ข้อ ๑๘)

องค์ประกอบความผิด

๑) ไม่สุขภาพเรื้อบร่อยระหว่างข้าราชการ/ผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

๒) ไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการ/ผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

๓) กลั่นแกล้งกัน

๔) ไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติราชการ

๒.๑๔ ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้ความสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้าและด้วยสุขภาพเรื้อบร่อย ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้มาติดต่อราชการ

การดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้มาติดต่อราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ฐานไม่ต้อนรับ ไม่ให้ความสะดวก ไม่ให้ความเป็นธรรม ไม่ให้การสงเคราะห์ ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง (ข้อ ๑๙ วรรคหนึ่ง)

องค์ประกอบความผิด

๑) ไม่ต้อนรับ ไม่ให้ความสะดวก ไม่ให้ความเป็นธรรม ไม่ให้การสงเคราะห์ ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง

๒) กระทำแก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

ฐานดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้มาติดต่อราชการ อย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๙ วรรคสอง)

องค์ประกอบความผิด

- ๑) ตูหมิ่น เหยียดหยาม กตขี ซ่มเหงอย่างร้ายแรง
- ๒) เป็นการกระทำต่อประชาชนผู้มาติดต่อราชการ
- ๓) มีเจตนา (รู้สำนึกในการกระทำ)

๒.๑๕ ต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการทาลผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความ
เที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

ฐานกระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการทาลผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม
หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน (ข้อ ๒๐)

องค์ประกอบความผิด

- ๑) กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการทาลผลประโยชน์
- ๒) อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ของตน

๒.๑๖ ต้องไม่เป็นการรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะ
คล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

ฐานเป็นการรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน
นั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท (ข้อ ๒๑)

องค์ประกอบความผิด

๑) ต้องเป็นการรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึง
กันในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท

๒.๑๗ ต้องวางตนเป็นกลางทางการเืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติการ
อื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเืองของ
ข้าราชการโดยอนุโลม

ฐานไม่วางตนเป็นกลางทางการเืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติการอื่นที่
เกี่ยวข้องกับประชาชน (ข้อ ๒๒)

องค์ประกอบความผิด

- ๑) วางตนไม่เืองกลางทางการเืองและการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน
- ๒) ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

๖.๑๘ ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษหรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ฐานประพฤติชั่วไม่ร้ายแรง (ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง)

ฐานประพฤติชั่วไม่ร้ายแรง (ข้อ ๒๓ วรรคสอง)

แนวทางการพิจารณาว่าเป็นการประพฤติชั่วไม่ร้ายแรง/ร้ายแรง

- ๑) เกียรติของข้าราชการ
- ๒) ความรู้สึกของสังคม
- ๓) เจตนาในการกระทำ (รู้สำนึก)

๖.๑๙ ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศโดยกระทำการประการใดประการหนึ่งดังต่อไปนี้ต่อข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นด้วยกัน หรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการไม่ว่าจะเกิดขึ้นในหรือนอกสถานที่ราชการ โดยผู้ถูกกระทำมิได้ยินยอมต่อการกระทำนั้น หรือทำให้ผู้ถูกกระทำเดือดร้อนรำคาญ

(๑) กระทำการด้วยการสัมผัสทางกายที่มีลักษณะส่อไปในทางเพศ เช่น การจูบ การโอบกอด การจับอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง เป็นต้น

(๒) กระทำการด้วยวาจาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น วิพากษ์วิจารณ์ร่างกาย พุดหยอกล้อ พุดหยาบคาย เป็นต้น

(๓) กระทำการด้วยอากัปกริยาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น การใช้สายตาลวนลาม การทำสัญญาณ หรือสัญญาลักษณะใดๆ เป็นต้น

(๔) การแสดงหรือสื่อสารด้วยวิธีการใดๆ ที่ส่อไปในทางเพศ เช่น แสดงรูปลามกอนาจาร ส่งจดหมายข้อความ หรือการสื่อสารรูปแบบอื่น เป็นต้น

(๕) การแสดงพฤติกรรมอื่นใดที่ส่อไปในทางเพศ ซึ่งผู้ถูกกระทำไม่พึงประสงค์หรือเดือดร้อนรำคาญ

การล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามวรรคหนึ่ง อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบความผิด

- ๑) มีการกระทำในลักษณะ (๑) - (๕)
- ๒) โดยผู้ถูกระงับได้ยื่นขอต่ออัยการสั่งฟ้อง หรือทำให้ผู้ถูกระงับเดือดร้อนรำคาญ
ฐานล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศเสียหยาบไม่ร้ายแรง (ข้อ ๒๓/๑ วรรคหนึ่ง)
ฐานล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศเสียหยาบร้ายแรงร้ายแรง (ข้อ ๒๓/๒ วรรคสอง)

แนวทางการพิจารณาว่าเป็นการประพฤติน่ารังเกียจ/ร้ายแรง

- ๑) เกียรติของข้าราชการ
- ๒) ความรู้สึกของสังคม
- ๓) เจตนาในการกระทำ (รู้สำนึก)

หน้าที่ของผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับวินัย (ข้อ ๒๔)

- ๑) เสริมสร้างและพัฒนาให้มีวินัย
- ๒) ป้องกันไม่ให้เกิดวินัย
- ๓) ดำเนินการทางวินัยทันทีเมื่อกระทำผิด

หน้าที่ของผู้บังคับบัญชาเมื่อมีการร้องเรียน/ส่งเรื่อง/ชี้มูล

- ๑) มีพยานหลักฐานในเบื้องต้น ให้ดำเนินการทางวินัยทันที (ข้อ ๒๔ วรรคสี่)
- ๒) ปรากฏตัวผู้ร้อง หรือส่งสัย ให้นำกริบสืบสวนในเบื้องต้น (ข้อ ๒๔ วรรคห้า)
 - (๑) ไม่มีมูล ให้ยุติเรื่อง
 - (๒) มีมูล ให้ดำเนินการทางวินัยทันที
